

KOTIMAA

Suku pitää kirkonkellon käynnissä

Lukiolainen Laura Hietala kiipeää vetämään Oulun tuomiokirkon kellon kerran viikossa

Tapio Mainio HS

Oulu

SUURI kellokoneisto rakuttaa Oulun tuomiokirkon kellotornissa.

"Koulupäivän jälkeen täällä on rauhoittava tunnelma", sanoo lukiolainen Laura Hietala, 18, ja rasvaa vuonna 1854 valmistuneen kellon koneisto.

Kaupungin äänet kantautuvat vaimena 40 metrin korkeuteen.

Vähintään kerran viikossa Hietalan on kiivettävä ylös 160 porrasaskelmaa vetääkseen kelloa, sillä muuten se pysähtyy. Kello saa käyntivoiman noin sadan kilon painoisesta vastapainosta, joka riippuu vaijerin varassa.

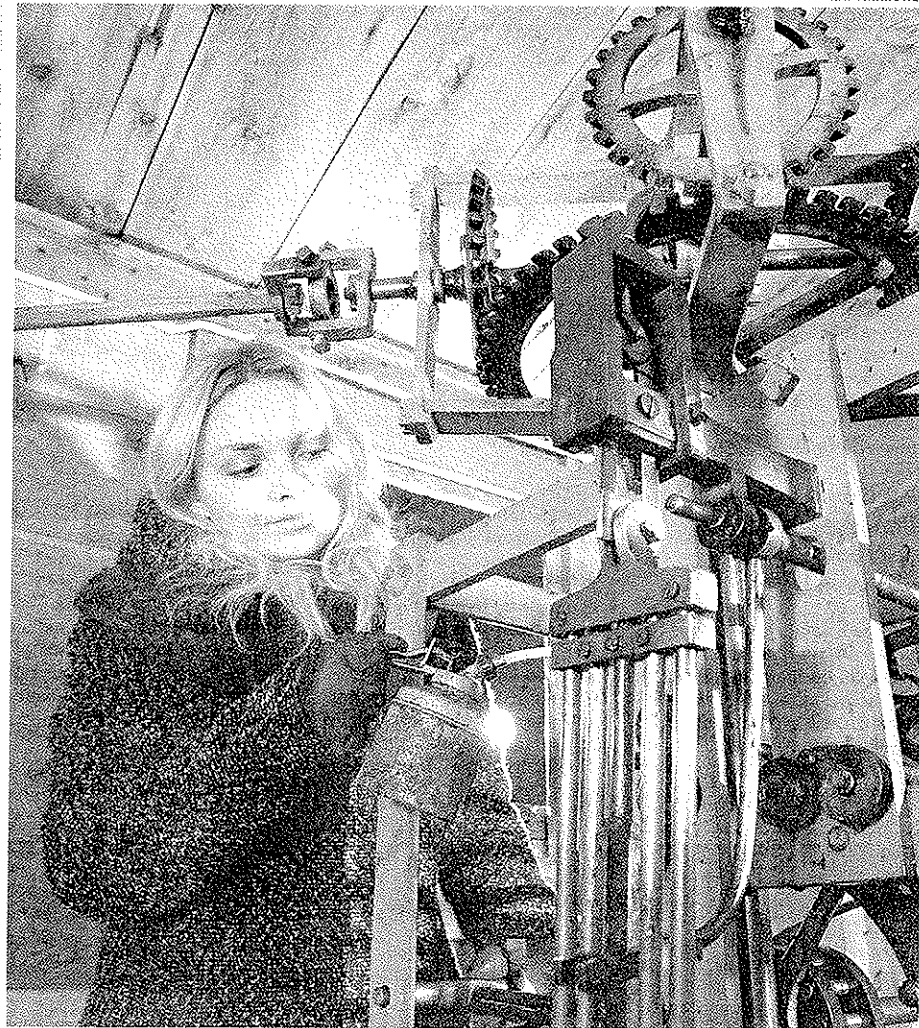
Kelloa ei tarvitse enää vetää raskasta kampea pyörittämällä. Veto hoituu nappia painamalla: vaijeri ja sen päässä oleva paino kelaautuvat sähkömoottorilla.

Lopuksi Hietala kiristää vieterin, ja kello käy viikon päivät.

KELLONVETÄJÄN pesti on ollut Laura Hietalan äidin suvun Peltoloiden tehtävä jo usean sukupolven ajan.

"Kellonvetäjänä toimi oululainen kelloseppä. Hänen jälkeensä tehtävä siirtyi 1940-luvun alussa veljelleni, joka kaatui sodassa. Sen jälkeen isäni Niilo kävi jonkin aikaa tuuraamassa, kunnes me kolme veljestä ryhdyimme jatkamaan tehtävää", kertoo Hietalan eno Toivo Peltola, 83.

Viimeksi Toivo on käynyt vetämässä kelloa viitisen vuotta sitten.

Laura Hietala huolehtii Oulun tuomiokirkon kellosta lukio-opintojensa ohella.

"Tuurasin nuorempia", hän sanoo.

Pisimpään, noin 30 vuotta, kelloa veti Hietalan isoisä Pentti Peltola. Sen jälkeen kellotornissa ovat kulkeneet Hietalan setä, äiti, isosisko ja nyt Hietala itse.

Palkan maksaa Oulun kaupunki, joka aikoinaan lahjoitti kellon seurakunnalle.

"Minulle tuli yllätyksenä, että

kaupungilla on tuollainenkin velvoite", kertoo Oulun kaupunginjohtaja Matti Penmanen.

HELSINGIN tuomiokirkon suntuio Carla Ihatsu kertoo, että myös Helsingissä tornikellon huoltaa ja rasvaa kaupungin työntekijä.

"Kaupunki on lahjoittanut kellon seurakunnalle. Kelloa ei tarvitse vetää. Vanha koneisto on

paikoillaan, mutta se on ohitettu ja korvattu uudella, sähköllä toimivalla kellokoneistolla."

Oulun kaupunki ei mieli tehtävää, vaan kaupungin virkamiehet toivovat, että perinne jatkuisi Peltoloiden suvussa. Muutalla Suomessa vastaavaa perinnettä ei enää ole.

"Äitini Hilda Maria Peltola ei käynyt kirkotornissa, mutta

Tausta

Tornissa on Könnin kello

SUOMESSA on noin 150 vanhaa tornikelloa. Valtaosa historiallisten kellojen koneistoista on korvattu sähkötoimisilla.

Valitettavasti sähkökoneisto kestää tornin ankarissa oioissa kuin hieman yli kymmenen vuotta. Sen jälkeen se on korjattava, kertoo Kelloseppäkoulun apulaisrehtori Jouni Pöllänen.

OULUN tuomiokirkon kellon on tehnyt tunnettuun Könnin sukuun kuuluva kelloseppä Carl Oskar Glasberg. Hänen valmistamia kelloja on jäljellä vielä kaksitoista, joista puolet on toiminnassa.

Viimeksi Glasbergin kello kunnostettiin Loviisassa, jossa raatihuoneen kello käynnistettiin uudelleen vuodenvaihteessa. Myös Oulun tuomiokirkon kellole kaavaillaan perusteellista remonttia akseliston kulumisen vuoksi.

Entisöity, vedolla käyvä kello toimii Pölläsen mukaan vähintään 50 vuotta. Tapio Mainio

hän kävi vetämässä Oulun kaupungintalolla kolme kaappikelloa", Toivo Peltola kertoo.

YLIOPPILASKIRJOITUKSIIN valmistautuva Laura Hietala on huolehtinut kellosta lähes koko lukioaikansa.

"Yhden kerran viime kesänä unohdin vetää kellon. Minua hävetti, kun se oli pysähtynyt", Laura kertoo.

"Viisareiden asettaminen oikeaan aikaan oli työlästä, koska jouduin juoksemaan välillä ulos ja katsomaan kadulta, oliko tummiviisari oikeassa asennossa. Minuuttiviisarin aseminen näin ylhäällä himmeään kellon taustalasiin läpi."